

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120426801
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120426801.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyne: L. I. F., nar. XX. XX. XXXX H. XXX, XXX XX Z. C., zast.: JUDr. Juraj Macík, advokát, Petelenova 4, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému: U. S., nar. XX. XX. XXXX, G. XX/XX, XXX XX Brusno, o zaplatenie 2 150,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11C/2/2021-79 zo dňa 24. 01. 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11C/2/2021-79 zo dňa 24. 01. 2022 **potvrďuje**.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy 2.150,- Eur spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 23. 06. 2020 do zaplatenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 5,90 Eur, titulom pôžičiek uzatvorených ústne so žalovaným dňa 13. 10. 2013 na sumu 300,- Eur, dňa 04. 08. 2014 na sumu 150,- Eur a dňa 09. 08. 2016 na sumu 1.700,- Eur zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobkyňi, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške (výrok II.). Žalobkyňa v žalobe uvádzala, že zmluvy boli uzatvorené v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka bez presného určenia dátumu vrátenia pôžičiek, splatné na výzvu, pričom listom zo dňa 19. 06. 2020 vyzvala žalovaného na vrátenie pôžičiek, ktorá výzva bola doručená žalovanému dňa 22. 06. 2020.

Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, a to: sms medzi žalobkyňou a žalovaným na č. l. 6 a 7 súdneho spisu, písomné vyhlásenie N. Rapčana z 13. 07. 2020, žiadosť o plnenie dlhu, výzva na vrátenie požičaných peňazí z 19. 06. 2020, podacie lístky, výpis z registra obyvateľov SR, potvrdenie Slovenskej pošty na č. l. 9 a 10 súdneho spisu, e-mailová dokumentácia na č. l. 39 súdneho spisu a výsluchom žalobkyne.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobkyňa nepreukázala svoje skutkové tvrdenia, že na základe zmlúv o pôžičkách uzatvorených dňa 13. 10. 2013, 04. 08. 2014 a dňa 09. 08. 2016 požičala žalovanému sumy 150,- Eur, 300,- Eur a 1 700,- Eur spolu vo výške 2 150,- Eur. Tieto skutkové tvrdenia žalobkyne, popreté žalovaným, neboli súdu dostatočne preukázané a nemožno ich vyvodit' ani z vykonaného výsluchu žalobkyne v spojení s predloženými listinnými dôkazmi. Žalovaný uzatvorenie zmlúv o pôžičkách ako aj prijatie sumy v celkovej výške 2 150,- Eur v celom rozsahu poprel. Bolo teda na žalobkyňi, aby preukázala, že uzatvorila so žalovaným zmluvy o pôžičkách, a že došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí. Na uzatvorenie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma. Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že prvé dve zmluvy mali byť uzatvorené v rodinnom dome na Z. 7, Banská Bystrica s tým, že žalobkyňa žalovanému dôverovala, vykonával u nich stavebné práce a o všetkom

informovala bývalého manžela. Zároveň žalobkyňa v rámci výsluchu uviedla, že žalovanému poskytla pôžičku aj neskôr o dva roky s tým, že mu verila. Ako účel, pre ktorý žalovaný žiadal peniaze pritom uviedla dlhy žalovaného, zadržaný vodičský preukaz a potrebu zaplataenia autoškoly a psychotestov. Zároveň uviedla, že žalovaný mal viacero exekučných konaní, nemal riadny pracovný pomer, viacerým ľuďom dlhoval peniaze. V čase poskytnutia poslednej pôžičky bola rozvedená s tým, že sa rozviedla v roku 2015 a peniaze mala z vyporiadania sa s manželom. Uviedla, že k odovzdaniu peňazí došlo na O. parkovisku, kam išla za žalovaným autom, predtým mala vyložiť manžela v Kauflande. Tieto žalobkyňou uvedené okolnosti však nekorešponujú s vyhlásením jej bývalého manžela, ktorý podľa vyhlásenia predloženého súdu mal byť tiež prítomný pri uzatvorení všetkých troch pôžičiek, a že k odovzdaniu poslednej požičanej sumy 1 700,- Eur malo dôjsť na ulici 29. augusta 63, Banská Bystrica. Ani z predloženej sms a e-mailovej komunikácie nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že došlo k uzatvoreniu zmlúv o pôžičkách medzi stranami sporu tak, ako to tvrdila žalobkyňa, a k odovzdaniu súm 150,- Eur, 300,- Eur a 1 700,- Eur. Z sms komunikácie na č. I. 6 vyplýva, že žalovaný sa pýtal žalobkyne, či nepozná niekoho, komu by nerobilo problém požičať sumu 1500,- Eur až 2 000,- Eur, a žalobkyňa reagovala tak, že „zoženie“. Z následnej komunikácie, ktorá je však veľmi strohá, nie je možné vyvodiť záver, že došlo medzi sporovými stranami k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, na akú sumu a či došlo k odovzdaniu peňazí a kde. Z sms komunikácie zo dňa 08. 08. 2016 vyplýva, že sa stretnú na malej stanici, čo ale nekorešponduje ani s výpoveďou žalobkyne, ani s vyhlásením jej bývalého manžela. Ani z sms označenej 4 na č. I. 7 súdneho spisu, v ktorej je uvedené „nezabudol som na to, že som Ti niečo dlžný, tak počkaj“ nie je možné vyvodiť záver, že došlo k uzatvoreniu niektorej zo zmlúv o pôžičkách na sumu 150,- Eur, 300,- Eur a 1 700,- Eur. Z e-mailovej komunikácie medzi stranami sporu zo dňa 09. 06. 2020 vyplýva žiadosť žalobkyne o vrátenie peňazí, ktoré mala dať žalovanému na cestu domov ešte v roku 2011. Žalobkyňa navyše nepresvedčila súd ani svojou argumentáciou keď tvrdila, že žalovanému dôverovala, verila, že jej peniaze vráti a pritom poukazovala na to, že peniaze potreboval na splácanie dlhov, že mal niekoľko exekučných konaní, a preto nemal stabilnú prácu a pracoval len na čierno. Žalobkyňa okrem toho uviedla, že bola po rozvoде s troma malými deťmi, napriek tomu bola ochotná a schopná poskytnúť osobe žalovaného po dvoch rokoch ďalšiu sumu peňazí. Súd nevykonával vo veci dokazovanie navrhované žalobkyňou a to zabezpečenie zoznamu exekučných konaní žalovaného za posledných desať rokov, pretože takéto dokazovanie pre účely tohto konania je nedôvodné, nadbytočné a nehospodárne. Na predloženu e-mailovú komunikáciu predloženú až na pojednávaní dňa 24. 01. 2022 aplikoval súd sudcovskú koncentráciu konania v zmysle § 153 ods. 2 CSP, pretože žalobkyňa zastúpená odborne kvalifikovanou osobou, advokátom, mala dostatok času, aby predložila všetky listinné dôkazy, resp. navrhla dokazovanie v danej veci pred pojednávaním tak, aby mala druhá strana ako aj súd možnosť sa s nimi oboznámiť v rámci prípravy na pojednávanie. Všetky vzájomné vyjadrenia mali strany sporu doručené v dostatočnom časovom predstihu pred termínom pojednávania. Časť tejto komunikácie sa už pritom nachádzala v súdnom spise a bola predložená zo strany žalovaného. Žalobkyňou predložená komunikácia je pritom upravená tak, že sú z nej vypustené reakcie žalobkyne, resp. sú začiernené vety, ktoré sa jej v konaní nehodia, na čo poukazoval aj žalovaný. Súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyne a ďalšími namietanými skutočnosťami zo strany žalovaného, a to premlčaním a dôvodnosťou požadovaného úroku z omeškania sa už nezaoberal, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané uzatvorenie zmlúv o pôžičkách tak ako to tvrdila žalobkyňa ani reálne odovzdanie peňazí. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V spore bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyne v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu poukazujúc na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku s tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku, keď podľa žalobkyne súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V odvolaní uvádzala, že sa domnieva, že v sporovom konaní pred súdom prvej inštancie riadne preukázala žalobou uplatnený nárok čo do právneho dôvodu a výšky. Bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, najmä na podklade odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, ktorou súd prvej inštancie uviedol, že dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala svoje skutkové tvrdenia, že na základe zmlúv o pôžičkách požičala žalovanému sumy 150,- Eur, 300,- Eur a 1.700,- Eur, spolu vo výške 2.150,- Eur. Tieto skutkové tvrdenia žalobkyne, popreté žalovaným, neboli súdu dostatočne preukázané, napriek

viacerým dôkazom, ktoré vo vzájomnej súvislosti nasvedčujú pravdivosti tvrdení žalobkyne a účelovej a nevierohodnej procesnej obrane žalovaného. Žalovaný sám vo vyjadrení z 22. 11. 2021 k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 04. 11. 2021 potvrdil, že v danom čase poskytovania pôžičiek žalobkyne žalovanému, sa nachádzal postavení povinného v exekúcii, bol insolventný, bez majetku a nemohol riadne a včas hrať svoje podližnosti. Žalobkyňa mala snahu pomôcť žalovanému, ktorý finančné prostriedky žiadal na úhradu voči nemu vymáhaných pohľadávok, kvôli ktorým prišiel o vodičský preukaz. Dňa 25. 07. 2016 sám žalovaný SMS správou adresovanou žalobkyňi nesporne žiadal o pôžičku v sume 1.500,- - 2.000,- Eur, ktoré potreboval náhle, čím skôr, tak ako je uvedené v SMS správach pripojených na č. I. 6 a 7 súdneho spisu. Následne dňa 08. 08. 2016 svoju požiadavku urgoval, na čo žalobkyňa dňa 09. 08. 2016 prišla za žalovaným ku železničnej stanici v BB, aby mu peniaze odovzdala, čo aj urobila a to v sume 1.700,- Eur. Následne, v SMS správe z januára 2019 žalovaný uviedol: „nezabudol som na to že som ti niečo dlžný, tak počkaj“ - to v kontexte SMS správ žalobkyne, ktorá žiadala vrátiť konkrétny dlh. Súd nesprávne vyhodnotil obsah preloženého vyhlásenia N. F. zo dňa 13. 07. 2020, z ktorého vyplýva, že ako svedok bol prítomný pri tom, ako žalobkyňa požičala žalovanému sumu 300,- Eur dňa 13. 10. 2013 v hotovosti v mieste Z. 7, N. N., dňa 04. 08. 2014 sumu 150,- Eur v hotovosti v mieste Z. 7, N. N. a dňa 09. 08. 2016 sumu 1.700,- Eur v hotovosti v mieste ulica XX. augusta XX, N. N., spolu v sume 2.150,- Eur. Tento svedok bol pritom ako očitý svedok prítomný pri tom, že žalobkyňa požičala osobe žalovaného sumu vo výške 300,- Eur a vo výške 150,- Eur. Pokiaľ súd prvej inštancie založil svoje úvahy pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k celej žalovanej sume na podklade zovšeobecňujúceho vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní zo dňa 24. 01. 2022, kedy žalobkyňa uviedla, že žalovanému požičala peniaze v sume 1.700,- Eur na parkovisku na O. ulici, v tejto časti interpretačnej a rozhodovacej činnosti súdu vidí žalobkyňa zjavné nedostatky, kedy súd prvej inštancie celkom nesprávne pod osud tejto časti žalovanej pohľadávky (1.700,00 Eur), podradil aj skoršie parciálne pôžičky (150,- Eur a 300,- Eur), čo rovnako vyplýva aj z časti odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobkyňa nepresvedčila súd ani svojou argumentáciou, keď tvrdila, že žalovanému dôverovala, verila, že jej peniaze vráti a pritom poukazovala na to, že peniaze potreboval na splácanie dlhov, že mal niekoľko exekučných konaní, a preto nemal stabilnú prácu a pracoval len na čierno, a napriek tomu bola ochotná a schopná poskytnúť osobe žalovaného po dvoch rokoch ďalšiu sumu peňazí. Z preloženého vyhlásenia N. F. jasne vyplýva, že dňa 09. 08. 2016 požičala žalobkyňa sumu 1.700,- Eur žalovanému, a to v hotovosti v mieste ul. XX. augusta XX, N. Bystrica. Žalobkyňa a N. F. išli na miesto odovzdania pôžičky spolu jedným autom. O tejto veci vzájomne komunikovali. Zatiaľ čo N. F. išiel vybaviť nákupy, žalobkyňa bola dohodnutá na stretnutí so žalovaným, kde mu peniaze odovzdala a za cca. asi pol hod. sa opäť stretli a odišli spoločne po deti. K odvolaniu priložila žalobkyňa čestné prehlásenie N. F. zo dňa 17. 03. 2022. K odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti pojednávajúcej o tom, že v čase poskytnutia poslednej pôžičky bola žalobkyňa rozvedená s tým, že sa rozviedla v roku 2015 a peniaze mala z vyporiadania sa s manželom, pričom uviedla, že k odovzdaniu peňazí došlo na O. parkovisku, pričom tieto žalobkyňou uvedené okolnosti nekorešponujú s vyhlásením jej bývalého manžela, ktorý podľa vyhlásenia predloženého súdu mal byť tiež prítomný pri uzatvorení všetkých troch pôžičiek, a že k odovzdaniu poslednej požičanej sumy 1.700,- Eur malo dôjsť na ulici 29. augusta 63, Banská Bystrica, žalobkyňa v odvolaní uviedla, že v období leta 2016 bývala v obci H.. Každodenný režim žalobkyne pozostával z cestovania autom, bol ovplyvnený potrebou zaviesť deti do škôlky a školy, následne žalobkyňa išla do práce, poobede na nákupy a pre deti. Časť Banskej Bystrice, kde žalobkyňa žalovanému požičala peniaze vo výške 1.700,- Eur, poznala žalobkyňa iba okrajovo, táto časť mesta N. N. nie je pre žalobkyňu natoľko známa, aby poznala, aké všetky názvy ulíc do tejto časti patria. Pre žalobkyňu je dané územie O. oblasťou, susediacou s priemyselnou zónou O.. V rámci výpovede na pojednávaní dňa 24. 01. 2020 žalobkyňa z dôvodu nedostatočnej miestnej znalosti zóny, ako aj z dôvodu psychického stresu vypovedala rámcovou informáciou, že peniaze odovzdala na O. parkovisku. Jednalo sa o udalosť takmer spred 6 rokov, pri ktorej je prirodzené, že pamäťové stopy vzťahujúce sa na detaily vymiznú. Podstatnou okolnosťou je ale, že sa jedná o miesto, ktoré je blízko vlakovkej stanice, ktorá bola cieľovou stanicou žalovaného, prepravujúceho sa vlakom. Táto skutočnosť korešponduje aj s SMS správami žalobkyne a žalovaného. K tomuto tvrdeniu v odvolaní predložila v rámci odvolacieho konania žalobkyňa čestné prehlásenie žalobkyne zo dňa 18. 03. 2022. Pokiaľ mal súd prvej inštancie dôvod v tejto nepresnosti adresovať natoľko dominantný význam, aby na nej založil svoje skutkové zistenia, táto skutočnosť ešte neodôvodňuje zamietnutie celej žaloby, pretože skoršie pôžičky žalobkyne žalovanému, boli poskytnuté za odlišnej skutkovej aj dôkaznej situácie. Žalobkyňa má za to, že z predloženej SMS a e-mailovej komunikácie, v spojení s tvrdeniami žalobkyne a potvrdením svedka Branislava Rapčana je možné jednoznačne vyvodiť záver, že došlo k uzvretiu zmlúv o pôžičkách medzi stranami sporu tak, ako to tvrdila žalobkyňa, a k odovzdaniu súm 150,- Eur, 300,- Eur a 1.700,- Eur. Žalovaný v celom priebehu

sporu netvrdil a nepreukázal, že by žalobkyni akýkoľvek dlh vrátil, rovnako nevysvetlil, čo myslel správou, v ktorej obsahu potvrdil, že si je svojho dlhu voči žalobkyni vedomý, avšak žalobkyňa má počkať. Žalovaný v priebehu konania argumentoval svojvoľnými tvrdeniami, ktorými indikoval údajné konanie žalobkyne, ktorá mala vraj pozmeňovať predložené dôkazy. Tieto tvrdenia sú pritom krajne absurdné, nepravdivé a zavádzajúce, pričom žalovaný ich v konaní ničím nepreukázal. Tvrdenia žalovaného preto nemožno považovať za vierohodné. Tvrdenia žalovaného v konaní možno vnímať ako inkonzistentné v porovnaní s jeho správami v čase pred súdnym konaním. Žalovaný mal dlhodobé problémy s riadnym plnením svojich záväzkov, ktoré zjavne pokrýval pôžičkami. Na účely posudzovania vierohodnosti možno vo vyjadreniach žalovaného badať indikátor poukazujúci na prítomnosť takých prejavov v správaní človeka, ktoré vylučujú vierohodnosť jeho tvrdení. Naopak, z dôkazov predložených žalobkyňou je zrejmé, že udalosti, ktoré v tomto konaní uvádza, sa naozaj takto stali. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe žalobkyne vyhovel.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, považuje odvolanie žalobkyne za neodôvodnené. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým záverom z dôvodu zistenia zjavných nedostatkov a sporných vyjadrení žalobkyne a pána N. F., z čoho je možné vyvodiť záver, že sa jedná o komplot a ich evidentná snaha vyvolať iba negatívne emócie, resp. ide o osočovanie jeho osoby. Ich tvrdenia sa nezakladajú na pravde, sú vymyslené. Súd vykonal vo veci dokazovanie, dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a riadne nepreukázala svoje skutkové tvrdenia. Tieto tvrdenia žalobkyne neboli súdu dostatočne preukázané, pretože žiadne zmluvy, ani kontrakty medzi oboma stranami sporu nikdy nevznikli, sú vymyslené a nemajú právny základ v zákone zmluvou o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Argumentáciu žalobkyne, že nepozná časti mesta a ulice, nepamätá si miesto na ktorom mala odovzdať peniaze, kde sa niekoľko rokov pohybuje, považuje za absurdné, nepravdivé a zavádzajúce. Pamäťové stopy žalobkyni o dňoch a dátumoch, kedy malo dôjsť k jednotlivým pôžičkám však nevymizli. Mylné a sporné tvrdenia žalobkyne a p. N. Rapčana vylučujú vierohodnosť ich tvrdení, že udalosti, ktoré v tomto konaní uvádzajú sa naozaj stali. Za zavádzajúcu považuje aj SMS komunikáciu, ktorú poskytla žalobkyňa ako dôkaz, kde uvádza rôzne klamstvá o tom, kedy, kde a za akých okolností malo prísť k požičaniu a odovzdaniu peňazí a ďalšie nepravdivé tvrdenia. Vyjadrenie žalobkyne, že požičané finančné prostriedky, mal použiť na pokrytie vymáhaných pohľadávok považujem, za konšpiráciu, nakoľko nepreukázala svoje tvrdenia žiadnym relevantným spôsobom. Pokiaľ vo vyjadreniach a dokazovaniach boli spomenuté exekučné konania, ktoré boli voči jeho osobe vedené, predložil v rámci odvolacieho konania výpis z Centrálného registra exekúcií zo dňa 25. 01. 2022, kde momentálne nie je voči nemu vedená žiadna exekúcia, čo potvrdzuje tvrdenia, že celá argumentácia žalobkyne je zavádzajúca a účelová. Ak by došlo z jeho strany ku pôžičke medzi žalobkyňou, tak by ju riadne uhradil. Pokiaľ žalobkyňa uvádza v odvolaní, že v celom priebehu sporu ako žalovaný nepotvrdil akýkoľvek dlh, žiadny dlh medzi nimi nikdy nevznikol. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že popiera jeho tvrdenia prezentované v jeho vyjadrení, podľa ktorých sa má jednať o komplot a osočovanie osoby žalovaného a všetky tvrdenia uvedené vo vyjadrení, nakoľko sa jedná o nepravdivé a zavádzajúce skutočnosti. Žalovaný v priebehu celého sporového konania sústavne preukazoval trend, kedy svoje vyjadrenia formuloval vo vopred pripravenej podobe, kreovanej na aplikácii z kontextu vytrhnutých, resp. vecne a/alebo právne nesúvisiacich postulátov vyplývajúcich najmä z rozhodovacej praxe súdov, prípadne z odbornej literatúry. Žalovaný aj aktuálne evidentne zavádza súd, keď preukazuje skutočnosť, že aktuálne voči nemu nie je vedené žiadne exekučné konanie, pričom ale žalovaný sám vo vyjadrení z 22. 11. 2021 potvrdil, že v danom čase poskytovania pôžičiek sa nachádzal v postavení povinného v exekúcii. Doposiaľ nevysvetlil, čo teda malo byť obsahom jeho SMS komunikácie so žalobkyňou, kedy dňa 25. 07. 2016 SMS správou adresovanou žalobkyni nesporne žiadal o pôžičku v sume 1.500,- - 2.000,- Eur, a následne dňa 08. 08. 2016 svoju požiadavku žalovaný urgoval. Taktiež nevysvetlil, čo malo byť zmyslom a obsahom jeho správy, kde v SMS správe z januára 2019 žalobkyni v kontexte SMS správ žalobkyne, ktorá žiadala vrátiť konkrétny dlh uviedol „nezabudol som na to že som ti niečo dlžný, tak počkaj“. Súd vychádzal z izolovaných informácií a žalobkyňa má za to, že dôkazný stav súd prvej inštancie nehodnotil komplexne ako celok, tieto skutočnosti vyhodnotil v kontexte prehnane formalistického výkladu, ktorý je ústavne neakceptovateľný. Vo zvyšku v základe uvádzala vyjadrenia zhodné v podanom odvolaní.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že jej vyjadrenia považuje za neetické, bezostyšné, opovrhnutia hodné, resp. zneuctvujúce zákon, nakoľko tvrdenia žalovaného degraduje na kreované aplikácie vytrhnutých z kontextu, postuláty a floskuly. Žalovaný považuje vyjadrenia žalobkyne za celkom zjavne bezobsažné, kontraproduktívne a teda ústavne neudržateľné, v priebehu celého konania neuviedla také skutkové a podstatné tvrdenia, ktorými reálne vymedzí skutok, na základe ktorého si v spore uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú existenciu. Vo vyjadreniach žalobkyne nejde ani obsahovo o ich relevantné skutkové tvrdenia. Žalovaný počas celého konania poprel všetky tvrdenia uvádzané vo vyjadreniach žalobkyne, a to, že došlo medzi žalobkyňou a žalovaný k zmluvnému alebo ústnemu kontraktu, požičaniu peňazí, resp. podobnému právnomu úkonu podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa pokiaľ sa domáha vrátenia peňažnej sumy 2.150,- Eur s príslušenstvom, nemôže vymáhanú sumu riadne preukázať. Žalobkyni sa v predmetnej veci nepodarilo zabezpečiť dôkazy v takom množstve a kvalite, ktoré by umožňovali vyvodiť záver, že požičanie peňazí reálne sa uskutočnilo na žalobkyňou opísanom mieste, nakoľko sa tvrdenia medzi žalobkyňou a jej bývalým manželom navzájom vylučujú. Takéto tvrdenia sú klamlivé, zavádzajúce a vôbec nekorešponujú so skutočnosťou, že žalovaný sa nachádzal v popisovanom čase na danom mieste. Vyhodnotením týchto skutočností možno tak dospieť k záveru, že tvrdenia žalobkyne a jej bývalého manžela pána N. Rapčana musia byť v danej dôkaznej situácii považované za nepoužiteľné, nakoľko uplynutím času ich nemožno hodnoverne preukázať, resp. dokázať a spôsobujú ich absolútnu neúčinnosť, ktoré zároveň vykazujú stupeň nulity - neexistencie.

6. V dôsledku odvolania podaného žalobkyňou proti rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Na základe podaného odvolania žalobkyňou voči rozsudku súdu prvej inštancie tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia aj skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súdom prvej inštancie dôkazy vykonané v konaní vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má všetky náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

10. Odvolací súd uvádza, že žalobkyňa ako odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadala ani doplniť dokazovanie za podmienok ustanovených v § 384 ods. 2, 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré by nemohli byť bez jej viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Pokiaľ k odvolaniu žalobkyňa pripojila ďalšie čestné vyhlásenie N. Rapčana zo dňa 17. 03. 2022 a čestné vyhlásenie žalobkyne zo dňa 18. 03. 2022, odvolací súd k týmto k odvolaniu priloženým listinám uvádza, že sa jedná o neprípustné novoty v odvolacom konaní s poukazom na ustanovenie § 366 CSP, a preto nebolo možné na ne prihliadať. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o veci vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom v súdnej veci neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávania zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2, 3 v spojení s ustanovením § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobkyne a odvolacie dôvody uvedené v jej podanom odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne.

Po preskúmaní veci nezistil odvolací súd žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

11. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovej časti tak aj v časti odôvodnenia, zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného k zásadných odvolacím námietkam žalobkyne v podanom odvolaní odvolací súd uvádza:

Pokiaľ žalobkyňa uviedla, že bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP s poukazom na to, že súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala svoje skutkové tvrdenia, že na základe zmlúv o pôžičkách požičala žalovanému sumy 150,- Eur, 300,- Eur a 1.700,- Eur poukazujúc na to, že žalovaný vo vyjadrení z 22. 11. 2021 potvrdil, že v danom čase poskytovania pôžičiek žalobkyne žalovanému sa nachádzal v postavení povinného v exekúcii, bol insolventný, bez majetku a nemohol riadne a včas hradiť svoje podližnosti, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyne, pričom žalobkyňa v konaní pred súdom uvádzala, že žalovaný mal viacero exekučných konaní, nemal riadny pracovný pomer, viacerým ľuďom dlhoval peniaze, pričom súd v odôvodnení rozhodnutia v bode 6. aj uvádzal vyjadrenie žalovaného (nesprávne uvedený dátum 04. 11. 2021, keď správne má byť uvedený dátum 22. 11. 2021), že poukazovanie na exekučné konania v minulosti nie je predmetom tohto sporu a nie je to možné považovať za nedostatok vôle žalovaného na plnenie svojich záväzkov, pričom súd prvej inštancie sa vysporiadal v bode 18. odôvodnenia s navrhovaným doplneným dokazovaním zo strany žalobkyne, a to zabezpečením zoznamu exekučných konaní žalovaného za posledných 10 rokov z dôvodu, že takéto dokazovanie pre účely tohto konania je nedôvodné, nadbytočné a nevhodné, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Len samotné vyjadrenie, resp. aj preukázanie existencie iných dlhov na strane žalovaného nepreukazuje dôvodnosť uplatneného nároku žalobkyňou v tomto súdnom konaní. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazuje na SMS správu žalovaného zo dňa 25.07.2016, 08. 08. 2016, SMS správu z januára 2019 ako aj namieta nesprávne vyhodnotenie obsahu predloženého vyhlásenia N. Rapčana zo dňa 13. 07. 2020 a výpoveď žalobkyne ako strany sporu na pojednávaní, odvolací súd preskúmaním veci dospel k názoru, že súd na základe vykonaného dokazovania, ktoré jednoznačne uviedol v odôvodnení rozhodnutia v bodoch 12., 13., 14. a 15. správne dospel k názoru, ktorý prezentoval v bode 16. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, keď aj odvolací súd je toho názoru, že žalobkyňa nepreukázala svoje skutkové tvrdenia, že na základe zmlúv o pôžičkách uzatvorených dňa 13. 10. 2013, kedy mala podľa jej tvrdenia žalovanému požičať sumu 150,- Eur, dňa 04. 08. 2014, kedy mala podľa tvrdenia žalobkyne žalovanému požičať sumu 300,- Eur a dňa 09. 08. 2016, kedy mala žalobkyňa požičať žalovanému podľa jej tvrdenia sumu 1.700,- Eur, celkovo čiastku vo výške 2.150,- Eur. Súd správne konštatoval, že tieto skutkové tvrdenia žalobkyne boli žalovaným popreté a súdu žalobkyňa dostatočne nepreukázala tieto svoje skutkové tvrdenia a zároveň tieto skutkové tvrdenia nebolo možné vyvodiť ani z vykonaného výsluchu žalobkyne v spojení s predloženými listinnými dôkazmi. Dôkazná povinnosť v konaní zaťažovala žalobkyňu, ktorá bola povinná v konaní pred súdom preukázať, že so žalovaným uzatvorila zmluvy o pôžičkách tak, ako to tvrdila v podanej žalobe a že došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí žalovanému. Súd prvej inštancie správne poukázal na rozpor tvrdenia žalobkyne, ktorá bola ako strana sporu vypočutá na pojednávaní dňa 24. 01. 2022 s predloženým listinným dôkazom - vyhlásením N. F. zo dňa XX. 07. 2020, ktorý vo vyhlásení uviedol, že bol ako svedok prítomný pri požičaní sumy 300,- Eur, 150,- Eur a sumy 1.700,- Eur v hotovosti zo strany žalobkyne žalovanému, čo nepochybne vyplýva z obsahu vyhlásenia N. F., ktoré vyhlásenie je však v rozpore s výpoveďou samotnej žalobkyne na pojednávaní, čo sa týka čiastky 1.700,- Eur. Súd prvej inštancie vyhodnocujúc aj ďalšie dôkazy, a to predloženú SMS a emailovú komunikáciu, správne vyhodnotil, že z SMS komunikácie v spise na č.l. 6 vyplýva, že žalovaný sa pýtal žalobkyne, či nepozná niekoho, komu by nebolo problém požičať sumu 1.500,- Eur až 2.000,- Eur, na čo reagovala žalobkyňa tým, že uviedla, že „zoženie“. Rovnako súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že ani z následnej komunikácie nie je možné vyvodiť záver, že došlo medzi sporovými stranami k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, na akú sumu a či došlo k odovzdaniu peňazí a kde. Neušlo pozornosti súdu prvej inštancie, že z SMS komunikácie zo dňa 08. 08. 2016 vyplýva, že sa stretnú na malej stanici, čo ale korešponduje ani s výpoveďou žalobkyne ani s vyhlásením jej bývalého manžela N. F.. Rovnako súd správne vyhodnotil aj SMS správu žalovaného označenú ako SMS č. 4 na č.l. 7 súdneho spisu, v ktorej je uvedené „nezabudol som na to, že som ti niečo dlžný, tak počkaj“, že ani z nej nie je možné vyvodiť záver, že došlo k uzavretiu niektorej zo zmlúv o pôžičkách, ktoré sú predmetom tohto súdneho sporu. Súd poukázal, že z emailovej komunikácie medzi stranami sporu zo dňa 09. 06. 2020 vyplýva žiadosť žalobkyne o vrátenie peňazí, ktoré mala dať žalovanému na cestu domov ešte v roku 2011. Vyhodnotiac teda všetky tieto dôkazy jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti, potom súd prvej inštancie správne dospel

k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, že žalovanému požičala finančné prostriedky, že medzi nimi boli uzatvorené zmluvy o pôžičkách tak ako to tvrdila v žalobe. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazovala na to, že rozpor medzi výpoveďou žalobkyne a vyhlásením N. F. zo dňa 13. 07. 2020 sa týka len miesta odovzdania peňazí, poukazujúc na neznalosť označenia ulíc žalobkyňou, odvolací súd uvádza, že výpovede žalovanej na pojednávaní sú v rozpore s vyhlásením N. F. aj v tom, že N. Rapčan vo vyhlásení tvrdil, že bol osobne prítomný pri odovzdávaní všetkých troch súm, teda aj sumy 1.700,- Eur, ktorá podľa tvrdenia žalobkyne mala byť odovzdaná dňa 09. 08. 2016, potom súd prvej inštancie správne nemohol neprihliadať na toto vyhlásenie N. F. zo dňa 13. 07. 2020 ako na dôkaz preukazujúci aj pôžičku týkajúcu sa tvrdenej čiastky vo výške 300,- Eur a 150,- Eur a vyhodnotiac potom všetky už vyššie uvádzané dôkazy, ktoré žalobkyňa v konaní produkovala dospel súd správne k názoru, že bolo potrebné žalobu žalobkyne zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že žalovaný v celom priebehu sporu nevysvetlil, čo myslel správou, v ktorej obsahu potvrdil, že si je svojho dlhu voči žalobkyňi vedomý, avšak žalobkyňa má počkať a ani v celom priebehu sporu netvrdil a nepreukázal, že by žalobkyňi akýkoľvek dlh vrátil, odvolací súd uvádza, že táto námietka žalobkyne dôvodná nie je, pretože dôkazné bremeno zaťažuje žalobkyňu a nie žalovaného. Odvolací súd ešte dodáva, že pokiaľ žalobkyňa k podanému odvolaniu doložila prehlásenie N. F. zo dňa 17. 03. 2022, jedná o neprípustnú novotu v zmysle § 366 CSP, na ktorú nie je možné prihliadať, pričom však zo znenia tohto prehlásenia N. F. je evidentná snaha uviesť skutkový stav tak, aby bol súladný s výpoveďou žalobkyne na pojednávaní. Rovnako prehlásenie žalobkyne zo dňa 18. 03. 2022, ktoré bolo pripojené k odvolaniu žalobkyne je nutné považovať za neprípustnú novotu v zmysle § 366 CSP, z obsahu tohto prehlásenia je však zrejmé, že žalobkyňa sa snaží „dovysvetľovať“ a tým aj korigovať svoju výpoveď na pojednávaní pred súdom dňa 24. 01. 2022, kde vypovedala ako strana sporu, ktorý výsluch bol jedným z dôkazov vykonaných v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní uvádzala odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, s poukazom na to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod žalobkyňa žiadnym spôsobom konkrétne v odvolaní nešpecifikovala, preto sa týmto odvolacím dôvodom odvolací súd nad rozsah skúmania splnenia procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) pri rozhodovaní o podanom odvolaní nezaoberal.

13. Odvolací súd teda uzatvára, že odvolacie námietky žalobkyne uvedené v podanom odvolaní nemožno považovať za spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, keď odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, pričom súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, správne zistil skutkový stav a tento aj uviedol v odôvodnení rozhodnutia na základe vykonaného dokazovania, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 z dôvodu vecnej správnosti v celom rozsahu potvrdil, a to aj čo sa týka závislého výroku o trovách konania, keďže súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval ustanovenie § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a z dôvodu, že žalovaný mal v konaní pred súdom prvej inštancie úspech v plnom rozsahu, rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi v rozsahu 100%.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 369 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Hoci žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalovanému v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy konania, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).